

[Kent Kirk]

Jeg er også glad for den dagsorden, vi nu bliver enige om, for den fører Danmark tilbage på sporet, hvor vi er dem, der støtter frihandelslandene i EF.

(Kort bemærkning).

Gade (SF):

Jeg synes, det er noget frygteligt vrøvl, hr. Kent Kirk siger her fra talerstolen. Man kan drive et principielt synspunkt ud i det absurde. For det første spørgsmålet om principiel frihandel: Alle ved, og hr. Kent Kirk ved det også, at det, vi diskuterer, er en friere handel, hvor der stadig er en lang række restriktioner osv., men der er en proces i gang. GATT vil ikke være total frihandel, men en friere handel. Det er det ene, jeg vil sige.

Det andet er, at vi ikke må diskutere beløbsstørrelser for at måle, hvad der er vigtigt. Det forstår jeg ikke noget af. Jeg nævnte et tal, som jeg synes er vigtigt i debatten her. Det er det, Verdensbankens direktør offentliggjorde i 1991, hvor han sagde: Vi i den rige verden hugger – det er ikke et direkte citat, men vi beholder 100 mia. dollar hos os selv, som egentlig tilkommer ulandene, fordi vi laver protektionisme.

Det er vel vigtigere at få vendt processen og tage disse ting så alvorligt, at vi kommer til at snakke om det, der er det vigtige: Hvordan laver vi en omstilling af vores produktion? Hvordan laver vi nogle nye arbejdsdelinger? Og hvordan skaber vi et politisk samarbejde mellem de lande, vi skal handle med, så vi får handelen til at foregå miljømæssigt og socialt hæderligt?

Statsministeren (Nyrup Rasmussen):

Udenrigsministeren har i sit indlæg givet en, synes jeg, fyldestgørende svarredegerelse på de mange fejlagtige udtalelser, som jeg gerne vil være enig med udenrigsministeren i er blevet fremsat i debatten i dag fra fru Annette Justs side. Jeg kan helt og fuldt tilslutte mig de præciseringer, der heroppefra er givet fra udenrigsministerens side.

Jeg har derfor alene tre principielle supplement, jeg gerne vil komme med. Det første er til hr. Gade, som, synes jeg, satte fingeren på et meget afgørende og principielt spørgsmål, som vi også fra dansk side må have klare svar på. Det er den globale miljøkrise. Hr. Gade rejste

spørgsmålet, om den danske regering er rede til også i sin formandskabsperiode at følge den analyse, som vi alle kender, op med praktisk handling bl.a i forhold til USA. Jeg vil gerne bekræfte, at regeringen er indstillet på dette. Det har den sat sig for.

Miljøministeren har, synes jeg, allerede på udmærket vis etableret den første vigtige kontakt på politisk niveau, og det er min tanke selv at følge temaet op i det efterfølgende møde, der finder sted i Washington den 7. maj. Jeg kan erklære mig helt enig i hr. Gades påpegnings af, hvor vigtigt det er, at den globale dialog nu for alvor forstærkes i den proces, der allerede er sat i gang.

Det andet felt, jeg godt vil sætte streg under, er sammenhængen mellem bestræbelserne på at gøre nye fremskridt i frihandelsprocessen og velstandsforskellene mellem de forskellige dele af Europa, som ikke mindst fru Elisabeth Arnold, men også andre deltagere i debatten understregede. Derfor er svaret også vigtigt at fastholde til fru Annette Just, til Fremskridtspartiet og til andre, der ikke mener, der er behov for en overbygning på det indre marked.

I virkeligheden, fru Annette Just, er forudsætningen for, at den frie handel fuldt og helt kan blive så fri, som vi alle er enige om den bør blive, at vi anskuer det i sammenhæng med at få en stærkere og bæredygtig vækst i Europa og samtidig få lagt menneskelige rammer om det frie indre marked på en sådan måde, at det reelt kommer til at fungere. Det er just det, kombinationen af Edinburgh-afgørelsen og Maastricht-traktaten drejer sig om. Det synes jeg også skal understreges her mod afslutningen af debatten.

Jeg vil i øvrigt sige, at jeg finder det glædeligt, at syv partier i dag kan bekræfte hinanden netop i kombinationen af de dele, og at den dagsorden, vi om lidt skal vedtage, bekræfter, at det er et åbent EF, vi skal tage stilling til, når det gælder Edinburgh-aftalen og Maastricht-traktaten den 18. maj. Målsætningen om at gøre nye massive fremskridt i forhold til Østeuropa er der endnu en gang sat streg under med den dagsorden, vi nu skal vedtage.

Jan Kørpe Christensen (FP):

Jeg skal nok lade være med at forlænge debatten i alt for lang tid, men jeg har dog trang til at fremføre følgende: